

عنوان مقاله:

طراحی مدل تعیین عوارض عبور از اتوبان با در نظر گرفتن سرمایه گذاری اولیه و هزینه های نگهداری و تعمیرات در شرایط عدم قطعیت (مطالعه موردی اتوبان تهران پردیس)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی و مدیریت فرهنگی شهرها (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

میلاذ فرزاد مقدم - کارشناس ارشد مهندسی حمل و نقل و ترافیک

عمران محمدی کلیدسر - استاد دانشگاه علم و صنعت

سید محمد سیدحسینی - مدیر گروه و دانشیار دانشگاه علم و صنعت

خلاصه مقاله:

شبکه های حمل و نقل، به ویژه حمل و نقل جاده ای، مراکز مختلف و عامل مهم توسعه، تجارت و ارتباط بین شهرهای کشور می باشند. یک شبکه حمل و نقل جاده ای کارآمد می باید از مزایایی چون ارزانی، روانی، سرعت، امکان رسیدن بموقع و هم خوانی با توسعه پایدار برخوردار باشد. گزینه نهایی با توجه به شرایط زمین، توپوگرافی، محدودیت های ترافیکی و زیست محیطی انتخاب می شود. در صورتی که بتوان ارزش پولی هزینه های مربوط به یک گزینه را تعیین کرد، معیار اصلی در انتخاب آن گزینه می تواند اقتصادی بودن باشد. شبکه راه ها یکی از عظیم ترین دارایی های کشور محسوب می شوند و بالتبع احداث و بهره برداری و نگهداری و تعمیرات از آنها با توجه به اهمیت زیاد، نیازمند صرف هزینه های نگهداری و تعمیرات است که البته از هزینه های بسیار سنگین تر خرابی راه جلوگیری می کند. غفلت وعدم نگهداری از راه ها به منزله محرومیت از راه بوده و بر قربانی کردن سرمایه گذاری های اولیه در امر راه دلالت دارد. کاهش شاخص کیفیت راه ها موجب کاهش حجم ترافیک و یا انصراف استفاده کنندگان از راه می گردد و در عوض سبب بالا رفتن هزینه های ترابری زمینی می گردد. اعتبار نگهداری سالانه راه ها به طور معمول معادل 4 تا 2 درصد ارزش راه است. با توجه به اهمیت موضوع و همچنین پیچیدگی آن از جهت دخالت پارامترهای متعدد در تصمیم گیری، لزوم استفاده از یک مدل بهینه اقتصادی کاملاً واضح می باشد. از طرفی عدم نگهداری به موقع و شایسته راه ها باعث افزایش نرخ خرابی، نابودی سریع راه و تحمیل هزینه های بهره برداری (از قبیل استهلاک وسایل نقلیه، تاخیر در حمل و نقل بار و مسافر، افزایش میزان سوخت مصرفی، افزایش آمار تصادفات) می شود که این مساله نیز به نوبه خود نشان دهنده اهمیت استفاده از یک مدل فنی است. در این تحقیق مدلی ارایه می شود که به وسیله آن بتوان با گرفتن عوارض از وسایل نقلیه عبوری سرمایه گذاری اولیه را با گذشت زمان معین محاسبه و برگشت پذیر کرد. چون پرداخت عوارض به طول مسیر بستگی دارد لذا می توان سود حاصل از کسب عوارض را براساس نوع وسایل تعیین کرد. با در نظر هزینه های واحد پرداختی، گرفتن عوارض به ترتیب برای سواری، اتوبوس، کامیون دو محور و کامیون با بیش از دو محور برحسب ریال بر کیلومتر را می توان از رابطه سود حاصل از دریافت عوارض در طول مسیر برای اتوبان به دست آورد. و از طریق پیدا کردن مدل مناسب سرمایه گذاری اولیه را برگشت پذیر کرد.

کلمات کلیدی:

عوارض، آزادراه، بزرگ راه، ترافیک، ارزش پول، تعمیر و نگه داری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/732896>

